

Augsburg, 14. September 1580

An David Hoeschel

UB Basel, G I 26, Nr. 80 (nicht eigenhändig bis auf die Unterschrift).

S. Νῦν δὴ, τὸ λεγόμενον, ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη. Mittimus ad te mi M. Dauid fratrem tuum Ioannem, lingua quidem illum impedita, sed ingenio satis expedito. Quem curabis unā tecum aliquando et doctiorem et meliorem reducendum: ut si propter uocis incommoda Ecclesias docere non possitis: honestae tamen scholae utili et honorata uestra opera uti possint. Quo ipso longè maiorem et gratiam et dignitatem apud cordatos homines consequemini, quàm multi temerarij declamatores.

Quo minus pluribus tuis epistolis hoc tempore respondeam, valetudine impedior. Illud tantum à te peto, ut M. Bersmanno, Dressero, et Sibero, doctissimis clarissimisque viris, mihiqüe charissimis, plurimam meo nomine salutem dicas.

Et quia mea tibi studia non minori curae esse intelligo, quàm tua mihi: sic habeto: Quaecunque publico destinaui (Nam alia longè plura habeo, quae mecum sepeliri cupio) iam sunt omnia (uti spero) penes Eusebium Episcopium. Ac quaestiones officiorum paulò correctiores et auctiones his nondinis expecto. De caeteris in voluntate typographi est acquiesendum. Ea uerò sunt, Enchiridion Epicteti, et Tabula Cebetis Graecolatina cum Annotationibus meis, usui scholarum destinata: Suidas Graecus correctus, et meis atque Camerarij annotationibus auctus: Suidas Latinus eodem modo concinnatus: cum propter infelicitatem primae editionis, emendatione vehementer fuit opus. Extremum locum occupat et totam meam βιβλιογραφίαν concludit Epictetus Latinus cum Simplicij et Arriani commentarijs. Quod ego opus, uel ob laboris magnitudinem, quem in eo corrigendo et conuertendo cepi, uel ob doctrinae grauitatem et utilitatem (si qui forte sint, qui rectè monentibus, ex officio, et utilitatis suae causa parere uelint) omnibus meis alijs lucubrationibus antepono. Faxit Deus Opt[imus] Max[imus], ut quemadmodum ego priuatis molestijs et sumptibus Reipubl[icae] literariae ex animo consultum volo: ita studiosi adolescentes et fructus è scriptis meis capiant uberrimos, Et Zoili (si id eis commodum est) rumpantur inuidia. Vale. Augustae Vindelicorum, postridie Idus Septembris Anno 1580.

Hiero[nymus] Wolfius.